

Turkid jo ni mitto puhko olli arrawoit-
nud, ja neile ni sure hirmo teinud, et
nende meel jo arraks laks kui nemmad
agga kuulda said, et temma nende was-
to tuli. Waenlane oli nuud kul ar-
ra pelletud, agga ta heitis ennast kra-
wide ja orgude sisse, kus enne jo suur
hulk sees olli, kes pohveli maas ollid
ja nenda meie rahwa peale lastsid. Ag-
ga neid aeti ka siit jalle wälja, sest meie
teine liik tuli nende selja takka, ja nen-
da tungiti mollemast poolt ühtlase Tur-
kide peale, et nemmad piddid jalgo
lastma, ja keik omma leri, ja mis seal
sees olli, mahhajätma. Liggi kolm-
kümmed tuhhat Turki ollid selle lah-
ingis olnud, ja kolm tuhhat döldakse
mah-

mahhalddud ollewad, ja kui nemmad pög-
genemas ollid, aeti neid weel 30 Wers-
ta maad takka et kül weel üks tuhhat
tee peal tappeti, ja teised laiale aeti,
kes metsade ja kitsikuste sisse puggesid.
Ja need ollid Turkide keige parramad
sõa-mehhed olnud, mis nende Suur-
Witsir ommast serist keigewahwamate
pealikludega olli süna lätkitanud, kind-
laste lotes et need meile piddid otsa
peale teggema. Sest aiast ei tulnud
waenlased ennani meie wäe silmi, sest
nende lotus olli nuud ta otsas. Agga
meie rahwal olli seal inimeste ja hoos-
te toido polest, wägga pudust, hoos-
tel ei olnud muud kui wanna pillirogo
ja seddagi piddi kaugest todama. Sel-
le